

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจระดับปริญญาตรี สำหรับ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็น การวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) และพัฒนา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการพัฒนา หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ ความคิดเห็นของผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถนำภาษาอังกฤษธุรกิจไปใช้เพื่อการ สื่อสารทางธุรกิจได้อย่างถูกต้อง หัวข้อในการดำเนินการวิจัยมีดังต่อไปนี้

- 3.1 การดำเนินการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 วิธีการเก็บข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การดำเนินการวิจัย

3.1.1 ศึกษาจากเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้ได้แนวคิด ทฤษฎี และสาระสำคัญเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร วิธีสอน และ แนวการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สรุปสาระสำคัญของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจมีส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วนได้แก่

- 1) หลักการของหลักสูตร มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ
 - (1) ลักษณะรายวิชา การจัดเวลาเรียน และทักษะภาษา
 - (2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
 - (3) เนื้อหา
 - (4) กิจกรรมการเรียนการสอน
 - (5) การวัดและประเมินผล
- 2) ผลสัมฤทธิ์ของการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจประกอบด้วย
 - (1) ความต้องการของผู้เรียน
 - (2) พฤติกรรมของผู้เรียน

- (3) ความพึงพอใจของผู้เรียน
- (4) วิธีการสอน
- (5) เทคนิคและกลยุทธ์การสอน
- (6) อุปกรณ์การสอนหรือสื่อการสอน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจของอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษธุรกิจ อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ศิษย์เก่าคณะบริหารธุรกิจ และนายจ้างของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

- 1) นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- 2) อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- 3) อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ
- 4) ศิษย์เก่าคณะบริหารธุรกิจที่สำเร็จการศึกษาก่อนปีการศึกษา 2548
- 5) นายจ้างหรือหัวหน้างานของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) โดยกำหนดตามอัตราส่วนร้อยละของจำนวนประชากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ในกรณีที่ขนาดของประชากรใหญ่และไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 เมื่อขนาดของประชากรเล็ก (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 40) ซึ่งในงานวิจัยนี้ถือว่านักศึกษา และ ศิษย์เก่าคณะบริหารธุรกิจเป็นประชากรขนาดใหญ่ สำหรับอาจารย์ภาษาอังกฤษธุรกิจ อาจารย์คณะบริหารธุรกิจและนายจ้างถือว่าเป็นประชากรเล็ก ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสำรวจมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนตัวอย่าง จำแนกตามประเภทบุคคล

ประเภทบุคคล	จำนวนตัวอย่าง
1. อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	16
2. อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ	14
3. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ	380
4. คิษย์เก่าคณะบริหารธุรกิจ	362
5. นายจ้างหรือหัวหน้างานของคิษย์เก่า	54
รวม	826

3.3 วิธีการเก็บข้อมูล

3.3.1 เก็บข้อมูลแบบ Purposive sampling จากนักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยผู้วิจัยขอความร่วมมือจากอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 16 คน ให้เลือกกลุ่มนักศึกษาที่สอนอยู่ในภาคเรียนนั้น คนละ 1 กลุ่มตามวัน เวลาที่อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าสะดวกและเหมาะสม เมื่ออาจารย์ผู้สอนเลือกกลุ่มให้แล้ว ผู้วิจัยจึงนำแบบสำรวจไปแจกให้นักศึกษาในห้องด้วยตัวเอง โดยแจกแบบสำรวจให้นักศึกษาที่มาเรียนในขณะนั้นทุกคน เมื่อนักศึกษาตอบแบบสำรวจเสร็จแล้วผู้วิจัยเก็บแบบสำรวจกลับคืนได้แบบสำรวจที่ตอบครบถ้วนรวม จำนวน 380 ชุด

3.3.2 เก็บข้อมูลจากอาจารย์ภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนอยู่ทั้งหมด 16 คน

3.3.3 เก็บข้อมูลจากอาจารย์คณะบริหารธุรกิจโดยเจาะจงนำแบบสำรวจไปให้อาจารย์ในแต่ละภาควิชารวม 8 ภาควิชา เลขานุการคณะ รองคณบดี และคณบดี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 14 คน

3.3.4 เก็บข้อมูลของนายจ้างหรือหัวหน้าของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจภาคค่ำที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจและทำงานอยู่ด้วย โดยผู้วิจัยขอให้นักศึกษาที่เรียนภาคค่ำนำแบบสำรวจและจดหมายขอความร่วมมือไปให้นายจ้างหรือหัวหน้างานตอบและนำกลับมา ซึ่งผู้วิจัยมอบแบบสำรวจให้นักศึกษาเฉพาะผู้ที่เต็มใจและสะดวกที่จะนำแบบสำรวจไปให้นายจ้างหรือหัวหน้างานตอบเท่านั้น ได้จำนวนทั้งสิ้น 54 คน

3.3.5 เก็บข้อมูลจากบัณฑิตที่มาสมัครรับปริญญาบัตรปีพุทธศักราช 2549 โดยเลือกแจกให้เฉพาะบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว และสะดวกที่จะตอบแบบสำรวจเท่านั้น ได้แบบสำรวจกลับคืนจากบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจรวม 362 ชุด

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสำรวจความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ มีรายละเอียดด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล จำนวนรายวิชาและลักษณะของวิชาในการเรียนการสอน ในการสร้างแบบสำรวจนั้นมีขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และจากคำอธิบายรายวิชา ตลอดจนวัตถุประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

3.4.2 ประมวลข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยต่างๆ มาสร้างคำถามแยกเป็นด้านวัตถุประสงค์ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล นอกจากนั้นมียคำถามด้านจำนวนวิชา ลักษณะรายวิชา การจัดการเรียนการสอนและเอกสารประกอบการสอน

3.4.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสำรวจโดยนำแบบสำรวจที่สร้างขึ้นนี้ไปให้อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจตอบเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจำนวน 3 คน

3.4.4 นำแบบสำรวจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่ม ได้แก่อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ กลุ่มละ 3 คนแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขและหาความเที่ยงของแบบสำรวจ (Reliability) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) พบว่าแบบสำรวจซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยง 0.8039

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความต้องการด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ระดับปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ นักศึกษาที่เรียนวิชานี้จะใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนแบบเดียวกันทุกกลุ่ม และการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจนั้นสถาบันภาษาได้จัดกลุ่มเรียนแยกตามสาขาวิชาเอก และเรียงลำดับตามคะแนนวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาสอบได้จากการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา จำนวนนักศึกษากลุ่มละประมาณ 35-45 คน ในการรวบรวมข้อมูลด้านความต้องการภาษาอังกฤษธุรกิจนี้ใช้แบบสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจ ดังรายละเอียดที่แนบใน ภาคผนวก ก

3.5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลแยกเป็นขั้นตอนดังนี้

- 1) อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด
- 2) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ 9 สาขาวิชาเอก คือ อาจารย์ประจำสาขาการเงิน สาขาบริหารงานบุคคล สาขาการตลาด สาขาการจัดการทั่วไป สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาการบริการสำนักงาน สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาบริหารอุตสาหกรรม และสาขาการประกันภัย
- 3) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จากกลุ่มนักศึกษาซึ่งกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยผู้วิจัยขอให้อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจทั้ง 16 คน เลือกกลุ่มนักศึกษาของอาจารย์แต่ละคน คนละ 1 กลุ่ม โดยยึดถือตามวัน เวลา ที่อาจารย์เจ้าของกลุ่มสะดวก ผู้วิจัยแจกแบบสำรวจด้วยตนเองโดยการแจกแบบสำรวจให้นักศึกษาทุกคนที่มาเรียนในวันนั้น
- 4) บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยแจกแบบสำรวจในวันซ้อมรับปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยเลือกแจกแบบสำรวจเฉพาะบัณฑิตที่ทำงานแล้วเท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลา โอกาส ความสะดวกและความเต็มใจของบัณฑิตในขณะนั้น
- 5) นายจ้างหรือหัวหน้างานของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่กำลังเรียนภาคค่ำโดยขอให้ศึกษานำจดหมายขอความร่วมมือพร้อมแบบสำรวจไปให้ตอบและนำกลับมาคืนผู้วิจัย ได้จำนวนเท่าที่นักศึกษาเต็มใจและสะดวกที่จะนำแบบสำรวจไปให้นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาเท่านั้น
- 6) สร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจระดับปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยใช้ผลการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง และความรู้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลในการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ซึ่งแบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ๆ 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ
 1. หลักการของหลักสูตร มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ
 - (1) ลักษณะรายวิชา การจัดเวลาเรียน และทักษะภาษา
 - (2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
 - (3) เนื้อหา
 - (4) กิจกรรมการเรียนการสอน
 - (5) การวัดและการประเมินผล
 2. รายละเอียดของวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 3. รายละเอียดของรายวิชาซึ่งในแต่ละรายวิชาจะมีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ
 - (1) ลักษณะรายวิชา

- (2) วัดอุปประสงค์
- (3) เนื้อหา
- (4) กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
- (5) การวัดและการประเมินผล

3.5.2 การประเมินค่าจากแบบสำรวจโดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของค่าระดับคะแนนจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างซึ่งตอบแบบสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจจากมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

1	หมายถึง	เป็นไปได้น้อยที่สุด หรือเห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เป็นไปได้น้อย หรือเห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ หรือเห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เป็นไปได้มาก หรือเห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เป็นไปได้มากที่สุด หรือเห็นด้วยมากที่สุด

3.5.3 แปลความหมาย ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่หาได้จากคำตอบของผู้ตอบแบบสำรวจตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

- 1) ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้น้อยที่สุด หรือกลุ่มผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อมูลนั้นน้อยที่สุด
- 2) ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้น้อย หรือกลุ่มผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
- 3) ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นจะเป็นไปได้ หรือกลุ่มผู้ตอบเห็นด้วยปานกลาง
- 4) ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้มากหรือกลุ่มผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
- 5) ค่าเฉลี่ยที่มีค่า 4.50 - 5.00 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด หรือกลุ่มผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

3.5.4 ทดลองสอนหลักสูตรฉบับร่างที่สร้างขึ้นโดยนำไปทดลองสอน 1 วิชา จำนวนเนื้อหา 2 บทจากทั้งหมด 8 บท ใช้เวลาเรียน 2 สัปดาห์ รวม 8 ชั่วโมง โดยเรียนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมงเพื่อหาความเป็นไปได้ของหลักสูตร เมื่อนักศึกษาเรียนจบเนื้อหา 1 หน่วยจะทำการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อหาข้อสรุปในการนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจไปใช้จริง

3.5.5 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจนั้นใช้เกณฑ์การวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competence) ตามแนวคิดของ Savignon (1983: 35) เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนดังต่อไปนี้

1) ความสามารถหรือทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคม ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร

(1) สมรรถภาพด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) คือความสามารถภาษาที่เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาประกอบด้วยความรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ กฎเกณฑ์การวางรูปประโยค การออกเสียง และความหมายตามรูปคำ

(2) สมรรถภาพด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) คือความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ต่างๆ

(3) สมรรถภาพด้านความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Competence) คือความสามารถในการใช้ภาษาที่เกิดจากการสัมพันธ์ประโยคให้เป็นข้อความต่อเนื่องและเข้าใจรูปแบบของภาษาที่สัมพันธ์กับความหมาย

(4) สมรรถภาพด้านกลวิธี (Strategic Competence) คือความสามารถในการผสมผสานความรู้ทางไวยากรณ์กับการใช้ภาษาเพื่อนำไปสู่การสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสม

2) วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ โดยให้คะแนนตามความพยายามในการสื่อสารในขณะที่ทำกิจกรรม เช่น กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม หรือกิจกรรมทั้งชั้น โดยวัดจากความพยายามในการรับสาร และความเข้าใจที่ผู้อื่นส่งสาร และความพยายามในการโต้ตอบได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้พูด (Swain, 1984: 7) การวัดจะใช้แบบฝึกหัดหรือข้อสอบอัตนัย ซึ่งเหมาะสมกับการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ เพราะผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความสามารถหลายอย่าง เช่น การเขียนจดหมาย เขียนข้อความ เขียนรายงาน หรือกล่าวรายงาน

3) การวัดและการประเมินผลทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการวัดแบบทักษะสัมพันธ์ (Integrated skills) เพื่อตรวจสอบความสามารถในการสื่อสารตามความเป็นจริง โดยกำหนดทักษะสัมพันธ์ในการวัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน และออกแบบวิธีวัดผลให้สอดคล้องกับทักษะสัมพันธ์ที่ต้องการเน้นดังรายละเอียดต่อไปนี้

ทักษะสัมพันธ์ ฟัง-พูด	ใช้วิธีการวัดผลโดยสอบสัมภาษณ์ พูด คุยสนทนาทั่วไปและตามบทบาทสมมุติ
-----------------------	---

ทักษะสัมพันธ์ ฟัง-เขียน	จดคำบรรยาย สรุปการบรรยาย เขียนตามคำบอก
-------------------------	--

ทักษะสัมพันธ์ ฟัง-อ่าน-พูด	ฟังข้อความ-อ่านประกอบ แล้วพูดสรุป หรือตีความหรืออภิปราย
ทักษะสัมพันธ์ ฟัง-อ่าน-เขียน	ฟังข้อความ-อ่านประกอบ แล้วเขียนสรุปหรือบรรยาย
ทักษะสัมพันธ์ ฟัง-พูด-เขียน	ฟังข้อความ พูดบรรยาย หรืออภิปราย แล้วจึงเขียนสรุปพูดแล้วเขียนสรุปได้
ทักษะสัมพันธ์ พูด-เขียน	อ่านข้อความแล้วเขียนตอบ อ่านข้อความแล้วเขียนสรุป
ทักษะสัมพันธ์ อ่าน-เขียน	อ่านข้อความแล้วเขียนแปลความ อ่านข้อความแล้วเขียนตีความ
ทักษะสัมพันธ์ อ่าน-พูด	อ่านข้อความแล้วพูดสรุปหรือตีความหรืออภิปราย
ทักษะสัมพันธ์ เขียน-พูด	อ่านข้อความแล้วพูดตามที่กำหนดไว้
ทักษะสัมพันธ์ เขียน-อ่าน-พูด	เขียนข้อความแล้วพูดบรรยาย
	เขียนข้อความแล้วอ่านให้คนอื่นฟังแล้วพูดหรืออภิปราย

4) การวัดและการประเมินผลทักษะทางภาษานี้จะดำเนินการ 2 ครั้งได้แก่ในระหว่างการเรียนรู้การสอนเพื่อตรวจสอบความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่เรียน และดำเนินการในตอนปลายภาคเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีเกณฑ์การประเมินผล 50 เปอร์เซนต์ขึ้นไปถือว่าผ่าน